

- f) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki d), treba li članak 53. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2013/36/EU (i članak 44. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2006/48/EZ, ovisno o odgovoru na prethodno navedeno pitanje) tumačiti na način da se povjerljivim informacijama na koje se primjenjuje obveza čuvanja poslovne tajne, više ne smatraju informacije kojima nacionalna središnja banka raspolaže kao nadzorno tijelo, a koje su postale javne u određenom trenutku nakon što su nastale, odnosno informacije koje bi mogle predstavljati poslovnu tajnu, ali koje su stare pet ili više godina pa se za njih stoga u načelu smatra da su zbog proteka vremena zastarjele te da iz tog razloga više nisu povjerljive? Ovisi li zadržavanje statusa povjerljivosti, u slučaju zastarjelih informacija koje su stare pet ili više godina, o pitanju može li se povjerljivost opravdati razlozima koji nisu vezani uz gospodarski položaj banaka nad kojima se provodi nadzor ili drugih poduzetnika?
- g) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki d), treba li članak 53. stavak 1. treći podstavak Direktive 2013/36/EU [i članak 44. stavak 1. treći podstavak Direktive 2006/48/EZ, ovisno o odgovoru na pitanje navedeno u točki e)], tumačiti na način da se njime dopušta da se povjerljivi dokumenti, koji se ne odnose na treće osobe koje su pokušale spasiti određenu kreditnu instituciju i pravno su relevantni da bi sud donio odluku u okviru građanskog postupka za naknadu štete pokrenutog protiv tijela nadležnog za bonitetni nadzor, otkrivaju automatski i prije početka sudskog postupka svim potencijalnim tužiteljima i njihovim zastupnicima, a da se pritom ne pokreće poseban postupak radi odlučivanja o zakonitosti otkrivanja svakog pojedinačnog dokumenta svakom pojedinačnom nositelju prava i da se ne procjenjuju predmetni interesi u svakom konkretnom slučaju, čak ni u slučaju kad je riječ o informacijama o kreditnim institucijama koje nisu u stečaju ili prisilnoj likvidaciji, nego im je, štoviše, država dodijelila potporu u postupku u kojem su izbrisani financijski instrumenti dioničara i podređenih vjerovnika kreditnih institucija?
- h) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki d), treba li članak 53. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2013/36/EU [i članak 44. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2006/48/EZ, ovisno o odgovoru na pitanje navedeno u točki e)], tumačiti na način da se njime dopušta da se na internetu na način dostupan svima objavljuju povjerljivi dokumenti odnosno sažeci tih dokumenata, koji se ne odnose na treće osobe koje su pokušale spasiti određenu kreditnu instituciju, a pravno su relevantni da bi sud donio odluku u okviru građanskog postupka za naknadu štete pokrenutog protiv tijela nadležnog za bonitetni nadzor, u slučaju kad je riječ o informacijama o kreditnim institucijama koje nisu u stečaju ili prisilnoj likvidaciji, nego im je, štoviše, država dodijelila potporu u postupku u kojem su izbrisani financijski instrumenti dioničara i podređenih vjerovnika kreditnih institucija, pri čemu se, međutim, propisuje da se u okviru predmetnog objavljivanja na internetu izostave sve povjerljive informacije?

(¹) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)

(²) Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (SL 2006., L 177, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 58.)

(³) (SL 2001., L 125, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio Tallinna Halduskohus (Estonija) –
Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet**

(Predmet C-51/21)

(2021/C 128/26)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Halduskohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aktsiaselts M.V.WOOL

Tuženik: Põllumajandus- ja Toiduamet (ranije Veterinaar- ja Toiduamet)

Prethodna pitanja

1. Treba li drugi mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g” iz članka 3. stavka 1. i točke 1.2. tablice iz poglavlja 1. Priloga I. Uredbi Komisije (EZ) br. 2073/2005 ⁽¹⁾, uzimajući u obzir tu uredbu i zaštitu javnog zdravlja, kao i ciljeve koji se žele postići Uredbama br. 178/2002 ⁽²⁾ i 882/2004 ⁽³⁾, tumačiti na način da se, ako subjekt u poslovanju s hranom nije u dovoljnoj mjeri mogao dokazati nadležnom tijelu da se u gotovoj hrani koja pogoduje rastu bakterije *L. monocytogenes*, osim hrane za dojenčad i za posebne medicinske potrebe, neće premašiti granica od 100 cfu/g tijekom roka trajanja, u svakom slučaju i u pogledu proizvoda stavljenih na tržište tijekom njihova roka trajanja primjenjuje mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g”?
2. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude niječan: treba li drugi mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g” iz članka 3. stavka 1. i poglavlja 1. točke 1.2. tablice iz Priloga I. Uredbi Komisije (EZ) br. 2073/2005, uzimajući u obzir tu uredbu i zaštitu javnog zdravlja, kao i ciljeve koji se žele postići Uredbama br. 178/2002 i 882/2004, tumačiti na način da se, neovisno o tome je li subjekt u poslovanju s hranom mogao u dovoljnoj mjeri dokazati nadležnom tijelu da hrana neće prijeći granicu od 100 cfu/g tijekom roka trajanja, u tom slučaju u pogledu te hrane primjenjuju dva alternativna mikrobiološka kriterija, i to 1. mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g” sve dok je hrana pod kontrolom subjekta u poslovanju s hranom i 2. kriterij „100 cfu/g” nakon što je hrana napustila kontrolu subjekta u poslovanju s hranom?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu (SL 2005., L 388, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 28.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL 2002., L 31, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 91.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL 2004., L 165, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 51., str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio cour d'appel de Liège (Belgija) –
Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge – SPF Finances**

(Predmet C-52/21)

(2021/C 128/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Druga stranka u postupku: État belge – SPF Finances

Prethodna pitanja

Treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis ili nacionalna praksa na temelju kojih su trgovačka društva s poslovnim nastanom u prvoj državi članici koja koriste usluge društava s poslovnim nastanom u drugoj državi članici obvezna, u svrhu izbjegavanja obračunavanja poreza na dobit u visini od 100 posto ili 50 posto iznosa koje su fakturirala potonja društva, sastaviti i poreznoj upravi dostaviti obrasce i rekapitulacijska izvješća vezano za te troškove iako, kad bi koristila usluge rezidentnih društava, ne bi podlijegala toj obvezi?